

Το Γράμμα...

Αγαπημένα μου παιδιά,

Πάντα χαιρόμαι όταν παίρνω τα γράμματά σας, και με συγχωρεί που εξαμοιουθείτε να ενδιαφέρεστε για μένα... Κάποιοι μπορεί να πουν ότι ιανένα παιδί δεν θα μου έστειλε γράμμα αν δεν υπήρχε η ιστορία με τα δώρα, αλλά δεν ξέρουν τι τους γίνεται... Είναι πολλά τα παιδιά που ρωτούν για την υγεία μου, μεριά μάλιστα θέλουν να μάθουν αν είμαι πολύ μουρασμένος και αν έχω πολλά πράγματα στο μυαλό μου... Ξέρουν ότι όλο το χρόνο δουλεύω σκληρά και μου αφήνουν ιάρτες και μουλουράκια ιάτω από το δέντρο τους. Είναι, θέβαια, και μεριά που έχουν τα παράπονά τους... Κάποια δεν πήραν το δώρο που περίμεναν, αλλά βρήκαν λιγότερα δώρα από όσα ζήτησαν, αμετά μάλιστα δεν βρήκαν τίποτα! Υπάρχουν όμως και παιδιά που δεν ζητούν δώρο για τον εαυτό τους. Εύχονται όλα τα παιδιά του κόσμου να έχουν ένα δώρο στα χέρια τους, ζεστό σπιτιμό, ζεστό φαγητό, και όλος ο κόσμος να έχει υγεία και ειρήνη.

Είπα λοιπόν στον εαυτό μου ότι δεν είναι σωστό μόνο να παίρνω γράμματα. Καμιά φορά πρέπει να στέλνω και ιανένα, άλλωστε νομίζω ότι ήρθε η ώρα να θάλω μεριά πράγματα στη θέση τους.

Ευχαριστώ τα παιδιά που μου στέλνουν ευχές και ρωτούν για την υγεία μου: είμαι αμετά ιαλά. Όσο μπορώ δηλαδή... Βρισκόμαστε στον 21ο αιώνα, ιοντεύουμε να μπούμε στο 2020, αλλά ο κόσμος πηχάει από το ιαιμό στο χειρότερο! Με φαντάζεστε να ταξιδεύω με οχτώ ιπάμένους ταράνδους (εννιά, αν υπολογίσουμε και τον Ρούντολφ!) πάνω από περιοχές που βρίσκονται σε εμπόλεμη ιατάσταση... Σιεφτείτε μόνο πόση προσπάθεια χρειάζεται για να ιαταφέρουν τα παλιάρια μου να μην πέσουν πάνω στα βομβαρδισιμά... Να έχετε υπόψη σας ότι η ιουμινη μίτη του Ρούντολφ δεν βοηθάει ιαδόηον, γιατί φαίνεται πολύ. Μπαμ ιάνει... Φοβάμαι μην μας περάσουν για αεροσιάφος εκθριμό και μας ιαταρρίουν! Πολλά παιδιά δεν θα ιαπορέσω φέτος να τα βρω για να τους δώσω το δώρο τους! Λέω για τα παιδιά που αναχιάστηκαν να εχιαταλείουν τα σπιτια τους βιασιμά και είναι τώρα πρόσφυγες. Μα είναι και άλλα που δεν βρίζονται πια στην ίδια διεύνηση. Οι χονείς τους έμειναν άνερχοι ή τους πήρε το σπιτι η τράπεζα και έφυγαν, χωρίς θέβαια να σιεφτούν να με ειδοποιήσουν. Όπως θλήπετε, η δουλειά μου έχει δυσιολέγει πολύ, και αυτό δεν με ιάνει χαρούμενο.

Ναι, είμαι σ' αλήθεια ιουρασμένος, αλλά όχι γιατί έπαδα υπεριόπωση από τα πολλά δώρα που πρέπει να ετοιμάσω. Ίσα-ίσα... Έχω ιουραστεί να διαπιστώνω ότι, ιαθέ χρόνο, όλο και πιο λιγα δώρα φτάνουνε στα παιδιά. Και έχω, πράγματι, πολλά στο μυαλό μου, αλλά τα περισσότερα σχετίζονται με τις δυσιοήεις που έχει δημιουργήσει ο διμός σας κόσμος στη δουλειά του Αη-Βασιλή.

Πρώτα-πρώτα, πρέπει να σας πω ότι εγώ δεν φέρνω δώρα μόνο στα «μαλά» παιδιά και στους «μαλούς» μαθητές. Για μένα δεν υπάρχουν «μαιά» παιδιά, ούτε «μαιοί» μαθητές. Υπάρχουν παιδιά με καική συμπεριφορά και μαθητές με αδιαφορία για τη μάθηση. Η καική συμπεριφορά απομακρύνει τους φίλους και η αδιαφορία για τη μάθηση διώχνει την ελπίδα για καλύτερη ζωή. Και στις δύο περιπτώσεις τα παιδιά δεν είναι για τιμωρία αλλά για ήττη... Έτσι, δεν υπάρχει περίπτωση ν' αρνηθώ δώρο σε παιδί. Όμως έχω κι έναν μανόνα που δεν τον παραβαίνω ποτέ: δεν φέρνω παραπάνω από ένα δώρο τη φορά! Κι όμως, είναι κάποιιοι που παίρνουν τη θέση μου, προσφέροντας δώρα στο όνομά μου, χωρίς εγώ να ξέρω τίποτα. Άλλοι το μάνουν για καλό κι άλλοι όχι. Να ξέρετε πάντως ότι δεν είμαι πλούσιος. Οι δυσμοιρίες που υπάρχουν στον ανθρώπινο κόσμο επηρεάζουν κι εμένα και τη δουλειά μου. Για παράδειγμα, τα τελευταία τεχνολογία δώρα που ζητάτε, δεν ξέρουν να τα φτιάξουν τα ζωτικά μου. Αναμαζώμαστε να διαπραγματευόμαστε με τις εταιρείες που τα κατασκευάζουν, και μας «μαδάνε» μανονιά!... Άραγε σας έπεισα;... Ίσως όχι. Φαντάζομαι πως αναρωτιέστε γιατί δεν χρησιμοποιώ μαγεία. Σας πληροφορώ ότι η μαγεία δεν θρίσμεται ευεί που νομίζετε. Δεν μπορώ ας πούμε να γνέσω άχυρο και να φτιάξω χρυσάφι, όπως μάνει σ' ένα παραμύθι κάποιος συγγενής μου. Η δική μου μαγεία είναι να σας μάνω να θέλετε να γίνετε καλύτεροι, αλλά όχι μόνο για τον εαυτό σας. Η δική μου μαγεία είναι, επίσης, να θυμίζω στους μεγάλους πράγματα που έχουν ξεχάσει και που κάποτε ήταν σημαντικά γι' αυτούς...

Το πιο ουσιαστικό δώρο του Αι-Βασίλη δεν θα το βρείτε στα μαγαζιά που πουλάνε τα εμπορεύματα, γιατί είναι κάτι που δεν αγοράζεται με λεφτά. Το μεγαλύτερό μου δώρο είναι η ελπίδα ότι τα πράγματα μπορούν να καλύτερευουν. Είναι η βεβαιότητα ότι τα «θαύματα» και η «μαγεία» θρίσμονται στη δύναμη των πολλών που, αν το θελήσουν, είναι ικανοί να αλλάξουν τα πάντα! Έτσι έγινε ως τώρα στον κόσμο σας, κι έτσι θα γίνεται και στο μέλλον.

Όμως αυτό δεν αρέσει σε όλους. Είναι κάποιιοι που βλέπουν με μισό μάτι τη δουλειά που μάνω, επειδή τα δικιά μου δώρα προσρίζονται, κυρίως, για όσους έχουν μονάχα τα δυο τους χέρια και το μυαλό τους για να ζήσουν. Η επίσημη μου λειτουργεί σαν μια υπενθύμιση ότι μπορεί και πρέπει να υπάρχει ένας κόσμος χαρούμενος, χωρίς φτώχεια, χωρίς πείνα, χωρίς ανεργία, χωρίς πολέμους, χωρίς αδικία. Αυτό, βέβαια, είναι καλό για τους πολλούς. Μα είναι και κάποιιοι λίγοι που δεν τους βολεύει ένας τέτοιος κόσμος, γιατί μέσα σε αυτόν δεν χωρούν το κέρδος και η απληστία.

Δεν είναι λοιπόν καθόλου παράξενο που με μάνουν και με μάνουν στα μέτρα τους... Με παρουσιάζουν σαν κάτι διαφορετικό από αυτό που σ' αλήθεια είμαι, για να ταιριάζω με την εικόνα του δικού τους κόσμου. Μην ξεχελαστείτε! Ψάξτε να βρείτε το αληθινό μου δώρο. Θα το αναμάλγυτε στους ανθρώπους γύρω σας, σε όσους είναι όπως εσείς, αλλά και μέσα σας, όταν θα έρθει η ώρα.

Για ν' αλλάξει ο κόσμος αυτός, δεν μπορώ να μάνω τίποτα. Εσείς όμως μπορείτε! Εγώ είμαι απλώς η σιγή της χαράς και της ελπίδας που φωτίζει τον κόσμο σας. Όλα τα υπόλοιπα είναι στο χέρι σας.

Κι ένα τελευταίο: μην ξεχνάτε τη φαντασία! Αυόμα και τα ίδια τα παιχνίδια, χωρίς τη φαντασία απλώς τεμπελιάζουνε στα ράφια τους. Μονάχα η φαντασία σας μπορεί να τα παρασύρει σε περιπέτειες, μόνο τα όνειρά σας μπορούν να τους δώσουν ζωή...

Ο δικός σας Αι-Βασίλης